

כל הדרך לחופה

לילה

ולרווקות זו יכולה להיות מקפצה להיכרות שהיא בדרך קצת אחרת, שאפשר לחוש בה את הכימיה בין האנשים באופן טבעי ופשוט. ליבנת לא הסתפקה בדיבורים ועברה לעשייה. היא רקחה ותכננה בעזרת חברים ויוזמי הטיול המקוריים: ליאור אבנרי – יועץ זוגי, ואסף בן יאיר – מורה דרך, תוכנית שתהיה מותאמת לקהל הרווקים. "אנחנו קוראים לזה 'טיול שוטטות', טיול לאור ירח עם נושא תורני שמשתלב במהלך המסלול. בהתחלה ישנה היכרות ראשונית, אחר כך

אור הירח המלא מאיר את הגבעה. על השביל פוסעים גברים ונשים, רובם בקבוצות קטנות, מקצתם מהלכים בזוגות. הם מגיעים ממקומות שונים אך מכנה משותף אחד לכולם והוא – הרצון לזוגיות. הכול החל לפני כחצי שנה, ליבנת, רווקה בת 28 מנס ציונה יצאה לטיול לילי משולב בלימוד ובניגון לקהל הרחב. שם, תוך כדי שיחות והליכה, נבט בה הרעיון להסב את הטיול לקהל הפנויים פנויות. "מאוד נהנית וחשבת שאם נתאים את הטיול לרווקים

פעם היו שידוכים או היכרויות בסניף. אחר כך הגיעו ערבי פנויים פנויות ואתרי היכרויות לדתיים. אבל היום בדרך לחתונה המיוחלת עוצרים לעשות טיול לאור ירח, מבלים בחדר בריחה ושולחים את אימא ל"יוגה צחוק". היכרויות מזן אחר

● שרה פני עוזרי

“זה מה שיפה
בטיול. שבכל רגע
נתון את יכולה
לפסוע קדימה
ולדבר עם מישהו
מסוים אם את
חושבת שיש
כימיה ביניכם,
ומצד שני, ישנה
האפשרות גם
לחמוק בקלות
הצידה בלי שזה
ישים אותך במצב
לא נעים.” ליבנת

רומנטית. זו קבוצה יחסית גדולה של 40
איש, יותר טיול של חברה צחוק וכיף.”
אז איפה בכל זאת נבנס עניין
החיברויות?

“זה מה שיפה בטיול. שבכל רגע נתון
את יכולה לפסוע קדימה ולדבר עם
מישהו מסוים אם את חושבת שיש כימיה
ביניכם, ומצד שני, ישנה האפשרות גם
לחמוק בקלות הצידה בלי שזה ישים
אותך במצב לא נעים כי התחושה היא
חברית ולא מעיקה ויש קבוצה שאפשר
תמיד לחזור אליה.”

כשליבנת פרסמה לראשונה את הרעיון ◀

מטיילים ומדי פעם עוצרים לדיונים עם
שאלות מנחות. זו בעצם עוד דרך להכיר
את מי שיושב לידך באופן פחות שטחי
מאשר בד״ר, היא מסבירה.
בזמן שהקבוצה מטיילת חליל מסתלסל
מתנגן ברקע. בסוף הלילה מתקיימת
מדורה משותפת בה כל אחד יכול
לנגן ולשיר. “אווירה די רומנטית”,
אני מציינת בפניה. “למרות שמדובר
בקבוצה”. “כן”, היא עונה בקול מעט
מסויג. “במהלך הטיול אפשר לראות
זוגות שמתחברים והולכים יחד, אבל
הטיול הוא לא בדגש על אווירה

ברשתות החברתיות ובניידים התגובות היו חלוקות. "היו תגובות של - 'וואי, איזה מגניב' ומצד שני סוג של סקפטיות - 'בטח יבואו כל הנואשים', אבל מי שבא בסופו של דבר אלו אנשים טובים שמחפשים זוגיות ולא אכפת להם לחפש אותה גם בדרך לא שגרתית, שתספק להם חוויה מיוחדת גם אם לא ימצאו את המיחול או המיחלת".

הרס לוי, 29, רווקה וחברה של ליבנת, שהשתתפה בשני טיולים עד כה, מסכימה שהחוויה בכל מקרה משמעותית. "בדרך כלל אני נמנעת מערבי היכרויות כסגנון הזה, אבל בגלל ההיכרות עם ליבנת החלטתי לבוא הפעם וגם כי הרעיון של הליכה לאור ירח באוויר הפתוח מצא חן בעיניי. יחד עם זאת, לפני שיצאתי לטיול הייתי קצת בלחץ וכמעט ביטלתי", היא מודה, אך מספרת שמהרגע שהגיעה אל הטבע הכול השתחרר. "האוויר הפתוח, הלילה והמקום השרו אנרגיות טובות. התחלנו מנקודת תצפית יפה, שם הביאו לנו קפה ונשנושים. בדרך התיידדתי עם כמה מהחבר'ה בקבוצה והאמת היא שלמרות שלא מצאתי שם זוגיות, זה לא מנע ממני את ההנאה שבטיול. מה שהיה יפה זה שאנשים ממש זרמו וניסו להכיר ולדבר. היה שם פוטנציאל טוב לזוגות". מיום השוטטות עדיין בהיתוליו, אבל הטיולים הספורים שיצאו כבר הניבו כמה זוגות. הטיול הבא, איך לא, בל"ג בעומר. "הופתעתי לטובה כשהבנתי

שחלק המשיכו לדייטים", אומרת ליבנת בטון מרוצה. "קיוויתי שזה מה שיקרה. כשאת רואה שניים שהתחברו בטיול, שהולכים ומדברים יחד, זה מראה משמח". במקרה של ליבנת - הסנדרלף עדיין הולך יפה: "לא כל כך היה לי זמן לעצמי בטיול, הייתי יותר עסוקה בלדאוג שהכול מתקתק כמו שצריך ושכולם נהנים", היא מחייכת במבוכה.

בורחים יחד

רוב הרווקים עדיין דבקים בשיטות ההיכרות המסורתיות - דרך חברים, שדכניות ואתרי אינטרנט; אבל יש כאלה שכבר ממש מאסו בדרכים הללו ובעיקר במתח הנלווה לקראת כל יציאה עם מישור חדש, הדריכות והציפייה שלפעמים הם עתירי סבל. בדיוק בגלל זה הקימו אתי וחניש (רווק) ודוד פרידנברג (נשוי), חברים טובים בני 27, מיום חדשני שמטרתו לשחרר

חלק מהחששות והלחצים בהם נתונים הרווקים והרווקות שנמצאים במצעד הדייטים האינסופי, ולהפיג את המתח שקיים בדייט הראשון. המיזם מתקיים ביער אפלולי עם צחוק מכשפות. אין ניידים, אין מסכים, רק חירות, פתרונות, הפתעות ואנשים חדשים להכיר.

חדר הבריחה לפנויים פנויות התחיל ממצמוץ של פרידנברג. "אני מאוד אוהב חדרי בריחה ופעם אחת נכנסתי להזמין חדרי בריחה לי ולחברים שלי. הייתה שם מודעה שהיה כתוב בה - 'ערכי פנויים' ואמרתי לעצמי - 'וואלה! איזה חדר בריחה מגניב! ואז הבנתי שוב וראיתי שבעצם כתוב שם - 'אין ערכים פנויים'. למרות שהתאכזבתי, חשבתי שזה יכול להיות רעיון לא רע...".

המחשבה הזו לא עזבה את דוד והוא התקשר לחברו אתי שהתלהב מהרעיון. יחד השניים עברו ימים וילות, גייסו בני משפחה וחברים כדי להקים את חדר הבריחה הראשון לפנויים ופנויות.

"רצינו שחדר הבריחה יהווה פלטפורמה קלילה ואלטרנטיבית לפנויים פנויות ולא ליפול למלכודות מיושנות". ואכן נראה שחניש ופרידנברג חשבו על הכול: "יש שני מסלולים - מסלול 'סינגל ראג' - מסלול בו אתה נרשם לבד ופוגש עוד חמישה 'סינגל ראגרים', כלומר, אין סיכוי שתיכנס לקבוצה שכבר שניים מכירים ואתה תרגיש כמו גלגל חמישי", מדגיש אתי. "והמסלול השני הוא מסלול קבוצות. נרשמים עם עוד שני חברים ופוגשים חבורה של שלוש חברות והערב מקבל אופי שונה לחלוטין".

לפני שהקבוצה נכנסת לאתגר היא נפגשת להיכרות על קפה ועוגה עם מדריכיה/ה שמנחה אותם ומלווה אותם במשך כל הערב. "הייתה לנו קבוצה שבסוף הערב פתחה קבוצת וואטסאפ. משם לא יצא שום דייט", מבהיר אתי ואז מוסיף למראה פניי המאוכזבות: "אבל כל אחד רחייב את המעגלים שלו. לכל אחת ואחד יש חברים שיכולים להתאים וזאת בעיניי המטרה המרכזית - להרחיב מעגלים ולהגדיל את האופציות שלך".

חדר הבריחה שייך לשחר ונופר לוברבוים והם מפעילים אותו. על כל מה שקשור באיתור, ציוות וליווי הרווקים, אמונים אתי, רוד וצוות של ארבעה מדריכים אשר עוברים בהתנדבות מלאה. עיקר העבודה הקשה מתבצעת הרבה לפני שהרווקים נפגשים. "הקושי הכי גדול טמון בהתאמה בין האנשים בקבוצה. כל אחד הוא עולם ומלואו ולנסות לפי טופס די לקוני להתאים

"רצינו שחדר הבריחה יהווה פלטפורמה קלילה ואלטרנטיבית לפנויים פנויות ולא ליפול למלכודות מיושנות".
דוד פרידנברג (מימין) ואתי וחניש. למטה: סצנות מתוך חדר הבריחה

צילום: גדי ימכל

הייתה סיטואציה של רק דיבורים, אלא ממש רואים אנשים בפעולה וזה שופך אור אחר על בני אדם".

אז ברור שמדובר בחוויה, אבל איך יוצאים מכאן זוגות? ובכן, כשהקבוצה יוצאת מחדר הבריחה היא מתכנסת עם המנחה לסיכום של חצי שעה. למשתתפים נשלח משוב עם סעיף שבו הם מציינים מי מבין המשתתפים מצא חן בעיניהם. להפתעתה של צדוק מי שסימנה בתור פוטנציאל בחר גם בה. "השיחה ביני לבינו בפגישה הראשונה אחרי החדר הייתה ממקום הרבה יותר כיפי, קליל וזורם, כי מבחינת שנינו זה לא היה דייט ראשון. יש לנו כבר חוויה משותפת וחברים שלו ושלי ששנינו מכירים".

אילו היית פוגשת בו בסיטואציה אחרת היית חושבת לצאת איתו?

"בלי חדר הבריחה הייתי יותר ספקנית לגביו, כי בחדר גיליתי צדדים שאם היינו רק שנינו בדייט לא בטוח שהייתי נחשפת אליהם. עם זאת, היו חלקים בו שבלטו גם בחדר הבריחה וגם בדייט אחר כך", היא ממחרת להבהיר. "למשל, בחדר בריחה ראו שהוא מאוד אכפתי ודואג לכולם, וברייטים זה התבטא בג'נטלמניות. אבל למשל, אני בטוחה שאם היינו יוצאים לדייט ראשון הייתי פחות נחשפת לחוש ההומור ולבריחות שפגשתי בחדר בריחה".

הקשר ארך ארבעה דייטים ואחר כך השניים נפרדו. למרות זאת צדוק יצאה מהחוויה מחוזקת. "נפרדנו כי היו כמה דברים שפחות התאימו לשנינו, אבל בסך הכול היה ממש כיף והרגשתי שאני בכיוון הנכון".

אמהות צוחקות

הדייטים הרבים, הציפיות והאכזבות, ההתאהבויות ושברון הלב הם רק חלק מההתמודדויות של רווקים ורווקות. אך מסתבר שלא רק הם מתמודדים, גם הוריהם, המתבוננים ומתפללים מהצד, מתקשים לעיתים קרובות להתמודד עם ההמתנה. פעמים רבות האהבה והראגה יכולות להפוך למועקה ולהוות אבן נגף סמויה במציאת בן הזוג.

מסיבה זו ציפי דגן, מנחה ומורה ל"יוגה צחוק", יזמה, פיתחה ומנהלת מסע מיוחד שבו היא מחזקת, מרימה ומשמחת את האמהות לרווקים. המסע נמשך יום אחד פעם בחודש. האמהות יוצאות באוטובוס לעמוקה. בדרך הן עוברות תהליך של פתיחת הלב עד להגעתן למקום התפילה. הרעיון נולד לפני חמש שנים.

gettyimages.017x

מוריה צדוק: "השיחה ביני לבינו בפגישה הראשונה אחרי חדר הבריחה הייתה ממקום הרבה יותר כיפי, קליל וזורם, כי לשנינו זה לא היה הדייט הראשון. הרי יש לנו כבר חוויה משותפת"

והרגיע אותי. וזה מה שיפה בהם, הם מאוד מבינים את המקום החושש, והם מאוד מכבדים. נרגעתי בסופו של דבר והחלטתי לשבור את רצף הדייטים במשהו כיפי וקליל עם חברות שלי, יותר ממקום של סקרנות. לא האמנתי שייצא מזה משהו". על השאלה אם היה מביך היא עונה חד משמעית – "בזכות החימום וההיכרות שעשינו לפני שנכנסנו, היה זורם וטבעי בתוך חדר הבריחה. אומנם בהתחלה אני והחברות שלי היינו צמודות והם היו בנפרד, אבל איך שהתחילה המשימה הראשונה האדרנלין דחק את המכוכה והתחלנו לתקשר ולהתחבר".

איך אפשר להכיר אנשים בסיטואציה כזו?

"בזכות המשימות ראו את האופי של כל אחד בחדר. היה שם מישור לדוגמה שלקח פיקוד והיה יותר דומיננטי. זו לא

אנשים זה מאוד קשה. לדוגמה: אתה סטודנט מהטכניון ותמיד מרביקים לך בנות עם תארים כשיכול להיות שדווקא מישוי שהיא לא אקדמאית תתאים יותר. קשה לדעת והרבה פעמים נופתע. זה גם חלק מהיופי שבדבר".

מוריה צדוק, רווקה בת 23 וסטודנטית לתואר שני וחונך במכללת אמונה, הייתה מבין המשתתפים הראשונים בחדר הבריחה החדש. "חברה שלי קיבלה בוואטסאפ לינק וקישור לחדר בריחה וממש התלהבה. אני הייתי סקפטית לגבי זה, כי מה הסיכויים שייצא מזה משהו? רק אחרי ניסיונות שכנוע רבים הסכמתי".

לאחר שבוע מוריה ושתי חברותיה קיבלו הזמנה לערב מהנה בחדר הבריחה. "פתאום קיבלתי פיק ברכיים וכתבתי להם במייל ששיניתי את דעתי ואני לא מעוניינת. איתי התקשר אליי

ישנן שתי שדכניות שבאות איתנו. כל אימא בתחילת המסע מציגה את עצמה ומספרת על מי היא באה להתפלל. השדכניות עושות הכול בהתנדבות והיו הישגים יפים". עד כה לפי המידע באתר של דגן התחתנו 175 זוגות. "יש לי אמהות שמתקשרות אלי מהוורט. זו התרגשות גדולה, אחר כך הן באות למסע נוסף כדי להודות. יש לנו שולחן קבוע ביעד עמוקה והנהג מחנה את האוטובוס שנוכל לרקוד ולשמוח מבלי שיראו אותנו"

יהודית, בתה של דגן ורווקה בת 30, תומכת במועלה של אמה. "יש לי חברה רווקה ואימא שלה קצת משגעת אותה, אז אמרתי לה שתשלח את אימא שלה לאימא שלי והיא כבר תעזור. בסביבה שלי יש הרבה רווקים שההורים שלהם מלחיצים ומאשימים אותם בצורה כזו או אחרת – 'צאי לדייטים' ו'למה את בדרנית?'. אני מעריצה את אימא שלי. היא עושה את זה בצורה כזו חכמה ונכונה וממש מכניסה את האמהות לפרופורציה. פתאום האימא רגועה ולא בלחץ ומפסיקה להאשים את הבן או הבת שלה."

השנה ציפי חיתנה את אחותה הגדולה של יהודית אחרי חמש שנים של תפילות וצחוק. אני שואלת את יהודית אם לא היה קשה לראות במשך השנים רווקים רבים נישאים תחת ידי אמה כשהיא ואחותה נשארו רווקות. "זה היה קשה, הרבה פעמים היינו אמורות יאללה בואי נתחתן בשביל שאימא תהיה מאושרת, בשביל ההורים. חלק מהרצון למצוא זוגיות ולהתחתן קשור להורים, כי אין מה לעשות ההורים שלנו רוצים שיהיה לנו טוב ומבחינתם חלק מזה קשור בחתונה". נראה שהציפייה והשנים שחלפו רק חיזקו את האם. "זה באמת לא פשוט", מודה ציפי. "זו מן השתוקקות, שאיפת הלב, שאת אומרת, הנה עוד אחת מודיעה לי ועוד אחת, והנה עוד רגע זה קורה גם לי, אני בטוחה. אני מרגישה! אני מאמינה". בנוסף לאמהות לעיתים מצטרפות גם הבנות למסע. יהודית מעדיפה שלא. "אני לא כל כך מרגישה בנוח להיות בחברה של מלא נשים שמתפללות עליי. אני לא חולה", היא צוחקת ומוסיפה בנימה רצינית יותר. "אני מעריכה ושמחה שיש להן את המקום המיוחד הזה והדבר העיקרי שהרווקים מרוויחים הוא שקט, שזה הרבה. בזכות זה אני מקבלת אימא רגועה, לא מלחיצה שזורמת לגמרי, בלי לחץ ואשמה". ■

"בסביבה שלי יש הרבה רווקים שההורים שלהם מלחיצים ומאשימים אותם בצורה כזו או אחרת. אני מעריצה את אימא שלי. היא עושה את זה בצורה כזו חכמה ונכונה וממש מכניסה את האמהות לפרופורציה". יהודית דגן (מימין). למטה: יוגה צחוק. מסיבת פורים במועדון הצחוק בבני ברק

ציפי דגן: "כשאת אימא לרווקה ואת עצובה, אפילו שאת לא אומרת לה היא באנרגיות מרגישה את הלחץ שלך. היא יודעת שזה בגללה ובתת מודע מאשימה את עצמה, הביטחון העצמי יורד וזה רק עושה לה רע"

דגן. "בעזרת יוגה צחוק, שהיא כלי שעוזר לנו להתחבר לשמחה שלנו תוך דקות. זו העוצמה שטמונה בו. כשאת צוחקת מבריחה, צחוק ספונטני, או אין שום תהליך. את צוחקת ומיד אחרי כמה שניות זה מסתיים. ביוגה צחוק את מבצעת תרגילים ותוך דקות את מרגישה טוב יותר. יש לך שמחה, אורורד ושחרור".

אני מבקשת מדגן שתיתן לי תרגיל קצר והוא עובד עליי מהר מכפי שציפיתי. חוץ מפרצי צחוק זהו אימון להתבוננות על חצי הכוס המלאה.

"אנחנו לא יכולים לשנות את המציאות, אבל אנחנו יכולים לשנות את דרך ההסתכלות שלנו", דגן מרגישה.

"אמהות היו מזילות רמעה ובוכות שהן לא רוצות להיות כאן. אחרי המסע הן חזרו הביתה שמחות באמת. כל אחת מבינה שצריך לשמוח ולשרד לבת, או לבן, שהיא בוטחת ומאמינה בה, ולא לחשוב שהיא בדרנית".

חוץ מתפילה וצחוק ציפי לא סומכת רק על הנס והיא גם עוזרת לשרך. "במסע

"הייתה לי תלמידה שהשתתפה בסדנאות שלי וראתה שאני משלבת בין 'יוגה צחוק' לתפילה. היא סיפרה לי שבכל חודש הן יוצאות קבוצה של אמהות לעמוקה וברוך ה' תוך כמה שנים התחתנו 70 רווקים ורווקות. היא לחצה עליי שאפתח קבוצה דומה ואשלב את היוגה צחוק. בסופו של דבר הסכמתי וזה היה הרבה מתוך מניע אישי. היו לי שתי בנות רווקות".

בנסיעה הארוכה לעמוקה ציפי מקיימת סדנת יוגה צחוק שבה הנשים משתחררות, צוחקות ושמחות. "כשאת אימא לרווקה ואת עצובה, אפילו שאת לא אומרת לה היא באנרגיות מרגישה את הלחץ שלך. היא יודעת שזה בגללה ובתת מודע מאשימה את עצמה, הביטחון העצמי יורד וזה רק עושה לה רע. ללא כוונה האימא שולחת אנרגיה לא טובה לילדה שלה.

"אחד הדברים שאנחנו אמונות עליהם במסע זה לחזור הביתה שמחות מאושרות וגאות בהם. ואיך אפשר לצוות על הלב שלך להיות במחזה?", שואלת